Dosarul nr. 2c-149/2026
(2-26006893-12-2c-22012026-1-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

07 septembrie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea
Diana

examinînd în ședință publică cererea înaintată de Î.M. ”Puratos-Mold” SRL împotriva SRL ”Drancor-Premium” privind încasarea datoriei de 651 299, 36 lei, a taxei de stat de 20089 lei și cheltuielile de asistență juridică de 8500 lei,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

Î.M. ”Puratos-Mold” SRL a intentat acțiune împotriva SRL ”Drancor-Premium” privind încasarea datoriei de 651 299, 36 lei, a taxei de stat de 20089 lei și cheltuielile de asistență juridică de 8500 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că în fapt, în baza contractului de vînzare cumpărare nr. 16 din 01.02.2025, ÎM ”Puratos-Mold” SRL, în calitate de vînzător a livrat marfă (materie primă pentru brutărie, patiserie şi cofetărie), iar SRL ”Drancor premium”, în calitate de cumpărător, a recepţionat marfa respective pe care s-a obligat să o acite în termenul stabilit.

Transmiterea predarea mărfii este confirmată prin facturle fiscale:
AAV6647077 din 07.05.2025,
AAV6647221 din 15.05.2025,
AAV6647404 din 23.05.2025,
AAV6647762 din 11.06.2025,
AAV6647917 din 18.06.2025,
AAV6648429 din 15.07.2025,
AAV6648615 din 23.07.2025,
AAV6648936 din 06.08.2025,
AAV6649375 din 28.08.2025,
AAX2745800 din 08.09.2025,
AAX2745861 din 10.09.2025,

Relevă că pînă la data de azi Pîrîtul, SRL „Drancor premium” nu a achitat integral preţul mărfii recepţionate, creîndu-se astfel o datorie pecuniară faţă de reclamantul ÎM ”Puratos Mold” SRL în sumă de 651 299,36 lei.

Potrivit art. 775 Cod Civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă şi diligenţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Menționează că prin neachitarea sumelor restante într-o perioadă atît de îndelungată, pîrîtul SRL ”Drancor premium”, manifestă rea-credinţă şi neglijenţă, comportament care contravene sensului normei specificate.

Afirmă că în conformitate cu art.art. 9, 10, 858, 851 şi 901 Cod civil, obligaţiile trebuie executate în modul stabilit şi în termenul corespunzător, cu bună credinţă, iar refuzul unilateral de la executarea obligaţiilor este inadmisibil.

La data de 23.09.2025 şi 20.10.2025 a adresat notificări (reclamaţii) în adresa pîrîtului, prin care am solicitat executarea obligaţiunilor contractuale asumate şi achitarea datoriei sale, însă acestea au rămas nereclamate de către pîrît.

Relevă că prin notificarea din 21.11.2025, întocmită şi semnată de către pîrîtă, aceasta recunoaşte datoria sa faţă de reclamanta ÎM ”Puratos Mold” SRL în sumă de 651299,36 lei, promiţînd că aceasta va fi achitată în conformitate cu graficul indicat, cee ace nu a executat.

Totodată, în conformitate cu pct. 4.2 al Contractului, Cumpărătorul efectuează plata pentru marfa primită în perioada de 30 zile calendaristice din momentul livrării mărfii.

Declară că reieşind din faptul că pîrîtul pînă în prezent nu a achitat integral datoria sa faţă de reclamant, acestuia urmează a-l fi aplicată dobîndă de întîrziere în executarea obligaţiunilor pecuniare în baza art. 874 şi 942 Cod Civil.

Afirmă că potrivit contractului de vînzare cumpărare nr. 16 din 01.02.2025 (prerambula), administratorul SRL ”Drancor premium” Bagrin Dumitru, s-a obligat în calitate de fidejusor faţă de reclamanta ÎM ”Puratos Mold” SRL de a garanta executarea obligaţiunilor de plată faţă de acesta de către debitorul SRL ”Drancor premium”.

Conform pct. 5.3 din contractului de vînzare cumpărare nr. 16 din 01.02.2025, în cazul neîndeplinirii obligaţiunilor contractuale de către Cumpărător, garantul (fidejusorul), în persoana administratorului societăţii care semnează prezentul contract şi în calitatea sa de fidejusor (indiferent dacă ulterior îşi schimbă calitatea de administrator), răspunde solidar cu Cumpărătorul pentru îndeplinirea obligaţiilor contractuale şi răspunde pentru neexecutarea obligaţiilor (inclusiv de plata datoriei, a penalităţilor, dobînzilor, cheltuielelor de judecată etc.) de către Cumpărător pe durata de acţiune a prezentului contract. în acest sens fiind aplicabile prevederile art. 1628-1648 Cod civil.

Conform art. 796 Cod civil dacă doi sau mai mulţi debitori datorează o prestaţie în aşa fel încît fiecare este dator să efectueze întreaga prestaţie, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sînt legaţi solidar.

Iar potrivit art. 797 Cod civil o obligaţie solidară nu se prezumă, ci se naşte prin act juridic sau prin lege. Atunci cînd se cer despăgubiri pentru neexecutarea unei obligaţii indivizibile, debitorii sînt ţinuţi solidari pentru plată în folosul creditorului.

Art. 799 Cod civil prevede că creditorul poate pretinde executarea obligaţiei, la latitudinea sa, de la oricare din debitori, în parte sau în întregime. Pînă la executarea întregii prestaţii, rămîn obligaţi toţi debitorii.

Potrivit art. 1628 alin. (2) Cod civil fidejusiunea este obligaţia garantului (fidejusorul) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligaţia pe care debitorul o datorează creditorului (obligaţia garantată) şi care apare şi devine scadentă doar dacă apare şi devine scadentă obligaţia garantată, iar conform art. 1640 Cod civil cu excepţia cazului în care s-a stipulat altfel, obligaţia debitorului şi a fidejusorului este solidară şi, în consecinţă, creditorul poate pretinde executarea solidară de la debitor sau, în limitele garanţiei, de la fidejusor.

Conform art. 942 Cod civil:

(1) în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

(2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

(3) Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întîrzierii plăţii este mai mic decît rata legală a dobînzii de întîrziere.

(4) în cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere.

(5) Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadenţă cu justificare, debitorul datorează doar dobînda de întîrziere la rata prevăzută la art. 874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobîndă de întîrziere.

(6) Orice clauza contrară dispoziţiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

Totodată, în legătură cu necesitatea adresării în judecată, în vederea încasării datoriei restante, reclamantul, ÎM ”Puratos Mold” SRL a încheiat contract de asistenţă juridică cu Cabinetul Avocatului „Igor Bîzgu”.

Declară că în situaţia respectivă este nevoit să se adreseze cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Susține că în conformitate cu prevederile pct. 7.2 al Contractului de vînzare-cumpărare nr. 16 din 01.02.2025, încheiat între reclamant şi pîrît, acţiunea născută din executarea prezentului contract poate fi intentată şi la instanţa de la locul executării contractului, în conformitate cu pct. 8.1 al contractului şi art. 39 alin. (11) CPC, iar în

conformitate cu pct. 8.1 al contractului menţionat, locul executării prezentului contract se consideră locul unde se află sediul Furnizorului (Puratos-Mold SRL).

Reieşind din cele menţionate, cu referire la art. 39 alin. (11) CPC, prezenta cerere de chemare în judecată se depune spre examinare la Judecătoria Chişinău sediul Centru, aceasta fiind competentă de a judeca prezenta cauză civilă.

Prin urmare solicită Î.M. ”Puratos-Mold” SRL împotriva SRL ”Drancor-Premium” privind încasarea datoriei de 651 299, 36 lei, a taxei de stat de 20089 lei și cheltuielile de asistență juridică de 8500 lei.

Procedura examinării

În conformitate cu prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă,

(1) Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

(2) Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

(3) În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

(4) Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sînt inaplicabile.

Conform art.276^4 alin.(2) Cod de procedură civilă, dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Se atestă că pîrîtul fiind citat public (f.d. 48) nu a depus nici o explicație sau răspuns în termenul prevăzut de lege, iar alte cereri nu au parvenit.

Aprecierea judecătorului

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, instanța ajunge la concluzia de a admite parţial cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

În corespundere cu prevederile ***art.5 alin.(1) Cod de Procedură Civilă***,

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Iar art.166 alin.(1) Cod de Procedură Civilă indică expres că, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

În conformitate cu prevederile ***art. 240 din Codul de procedură civilă***,

(1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

(2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanţa judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanţa audiază din nou pledoariile participanţilor la proces.

(3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum şi argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26). Hotărîrea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înțeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecțiile formulate de reclamant şi pîrît.

Conform prevederilor ***art. 118 din Codul de procedură civilă***,

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

(2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite.

(3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit prevederilor ***art. 121 din Codul de procedură civilă***,

Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Iar conform prevederilor ***art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă***,

(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța reține că circumstanțele faptice ce au importanță pentru soluționarea cauzei se rezumă la următoarele.

În baza contractului de vînzare-cumpărare nr. 16 din 01.02.2025, ÎM ”Puratos-Mold” SRL, în calitate de vînzător a livrat marfă (materie primă pentru brutărie, patiserie şi cofetărie), iar SRL ”Drancor premium”, în calitate de cumpărător, a recepţionat marfa respective pe care s-a obligat să o acite în termenul stabilit.

Transmiterea predarea mărfii este confirmată prin facturle fiscale:

AAV6647077 din 07.05.2025,
AAV6647221 din 15.05.2025,
AAV6647404 din 23.05.2025,
AAV6647762 din 11.06.2025,
AAV6647917 din 18.06.2025,
AAV6648429 din 15.07.2025,
AAV6648615 din 23.07.2025,
AAV6648936 din 06.08.2025,
AAV6649375 din 28.08.2025,
AAX2745800 din 08.09.2025,
AAX2745861 din 10.09.2025,

Relevă că pînă la data de azi Pîrîtul, SRL ”Drancor premium” nu a achitat integral preţul mărfii recepţionate, creîndu-se astfel o datorie pecuniară faţă de reclamantul ÎM ”Puratos Mold” SRL în sumă de 651 299,36 lei.

La data de 23.09.2025 şi 20.10.2025 reclamantul a adresat notificări (reclamaţii) în adresa pîrîtului, prin care a solicitat executarea obligaţiunilor contractuale asumate şi achitarea datoriei sale, însă acestea au rămas nereclamate de către pîrît.

Prin notificarea din 21.11.2025, întocmită şi semnată de către pîrîtă, aceasta recunoaşte datoria sa faţă de reclamanta ÎM ”Puratos Mold” SRL în sumă de 651 299,36 lei, promiţînd că aceasta va fi achitată în conformitate cu graficul indicat, cee ace nu a executat.

Totodată, în conformitate cu pct. 4.2 al Contractului, Cumpărătorul efectuează plata pentru marfa primită în perioada de 30 zile calendaristice din momentul livrării mărfii.

Potrivit contractului de vînzare-cumpărare nr. 16 din 01.02.2025 (prerambul), administratorul SRL ”Drancor premium” Bagrin Dumitru, s-a obligat în calitate de fidejusor faţă de reclamanta ÎM ”Puratos Mold” SRL de a garanta executarea obligaţiunilor de plată faţă de acesta de către debitorul SRL ”Drancor premium”.

Conform pct. 5.3 din contractului de vînzare-cumpărare nr. 16 din 01.02.2025, în cazul neîndeplinirii obligaţiunilor contractuale de către Cumpărător, garantul (fidejusorul), în persoana administratorului societăţii care semnează prezentul contract şi în calitatea sa de fidejusor (indiferent dacă ulterior îşi schimbă calitatea de administrator),

răspunde solidar cu Cumpărătorul pentru îndeplinirea obligaţiilor contractuale şi răspunde pentru neexecutarea obligaţiilor (inclusiv de plata datoriei, a penalităţilor, dobînzilor, cheltuielelor de judecată etc.) de către Cumpărător pe durata de acţiune a prezentului contract. în acest sens fiind aplicabile prevederile art. 1628-1648 Cod civil.

Potrivit ***art. 774 Cod Civil al Republicii Moldova***,

(1) În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

(2) Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi.

(3) Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

Articolul 775. Buna-credinţă în raporturile obligaţionale

(1) Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

(2) Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin.(1).

Articolul 776. Temeiurile naşterii obligaţiilor

Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În conformitate cu ***art. 858 Cod civil,***

(1) Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

(2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

(3) Valorile mobiliare nu pot fi transmise direct în contul achitării datoriei dintre două părţi sub sancţiunea nulităţii absolute, dacă dispoziţiile art.8 din Legea nr.184/2016 cu privire la contractele de garanţie financiară nu prevăd altfel.

Conform prevederilor ***art. 901 alin. (1) din Codul civil***, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare. Alin. (5) al aceluiași articol, prevede că, neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

Astfel raportînd prevederile legale la circumstanțele de fapt și de drept invocate instanța va dispune încasarea din contul SRL ”Drancor-Premium” în beneficiul Î.M. ”Puratos-Mold” SRL datoria în temeiul contractului de vînzare-cumpărare nr. 16 din 01.02.2025 în sumă de 651 299 (șase sute cincizeci și unu mii două sute nouăzeci și nouă), 36 lei.

În conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

La dosar este anexat ordinul de încasare a taxei de stat de 20089 lei (f.d. 6).

În acest context sunt relevante prevederile art. 94 alin. (1) CPC, care menționează că, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, prin prisma art. 94 alin. (1) CPC, instanța conchide necesar de a încasa din contul SRL ”Drancor-Premium” în beneficiul Î.M. ”Puratos-Mold” SRL taxa de stat de 20089 (douăzeci mii optzeci și nouă) lei.

Cu privire la pretenția reclamantului de încasarea a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 8500 lei, instanța o va admite parțial, din următoarele considerente.

Potrivit ***art. 96 alin. (1) Cod de Procedură Civilă***, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Conform recomandării, privind cuantumul onorariilor avocaților şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată - de către Consiliul Uniunii avocaților din Republica Moldova, prin Decizia nr. 2 din 30.03.2012, pornind de la practica CEDO, care prevede că cheltuielile pentru asistența juridică şi onorariul avocatului trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime, să țină cont de complexitatea cauzei; dificultatea problemelor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența.

La materialele dosarului este anexat copia bonului de plată privind achitarea de către SRL ”Puratos-Mold” în beneficiul C.A. Bîzgu Igor a cheltuielilor de asistență juridică în sumă totală de 8500 lei (f.d. 34).

Prin prisma celor enunțate mai sus, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, şi a dispune încasarea din contul SRL ”Drancor-Premium” în beneficiul Î.M. ”Puratos-Mold” SRL cheltuielile de asistență juridică de 3500 (trei mii cinci sute) lei, sumă care este reală, necesară şi rezonabilă, în coraport cu aportul avocatului la soluționarea cauzei.

În rezultat instanța va admite parțial cererea de chemare în judecată depusă Î.M. ”Puratos-Mold” SRL împotriva SRL ”Drancor-Premium” privind încasarea datoriei de 651 299, 36 lei, a taxei de stat de 20089 lei și cheltuielile de asistență juridică de 8500 lei, cu încasarea din contul SRL ”Drancor-Premium” în beneficiul Î.M. ”Puratos-Mold” SRL datoria în temeiul contractului de vînzare-cumpărare nr. 16 din 01.02.2025 în sumă de 651 299 (șase sute cincizeci și unu mii două sute nouăzeci și nouă), 36 lei, taxa de stat de 20089 (douăzeci mii optzeci și nouă) lei și cheltuielile de asistență juridică de 3500 (trei mii cinci sute) lei.

În rest, pretențiile se resping ca fiind neîntemeiate.

în conformitate cu articolele 236, 238-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Cererea de chemare în judecată depusă Î.M. ”Puratos-Mold” SRL împotriva SRL ”Drancor-Premium” privind încasarea datoriei de 651 299, 36 lei, a taxei de stat de 20089 lei și cheltuielile de asistență juridică de 8500 lei, se admite parțial.

Se încasează din contul SRL ”Drancor-Premium” IDNO ***** în beneficiul Î.M. ”Puratos-Mold” SRL IDNO ***** datoria în temeiul contractului de vînzare-cumpărare nr. 16 din 01.02.2025 în sumă de 651 299 (șase sute cincizeci și unu mii două sute nouăzeci și nouă), 36 lei, taxa de stat de 20089 (douăzeci mii optzeci și nouă) lei și cheltuielile de asistență juridică de 3500 (trei mii cinci sute) lei.

În rest, pretențiile se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii